

2. Zarzut drugi dotyczący naruszenia podstawowych praw skarżącego do obrony oraz do skutecznej ochrony sądowej.

Poprzez przyjęcie zaskarżonych aktów Rada naruszyła prawa skarżącego do obrony oraz do skutecznej ochrony sądowej w następujący sposób:

- zaskarżone akty zostały przyjęte bez powiadomienia skarżącego, albo przed ich przyjęciem albo w rozsądnym czasie po ich przyjęciu;
- skarżący nie otrzymał nawet skrótego przedstawienia powodów przyjęcia zaskarżonych aktów (w zakresie, w jakim wymieniono w nich, lub w zakresie, w jakim dotyczą one skarżącego);
- pozwana nigdy nie ujawniła skarżącemu dowodów, na których oparła decyzję o przyjęciu zaskarżonych aktów, nie dając mu też szansy na przedstawienie uwag i obronę swoich praw.

3. Zarzut trzeci dotyczący naruszenia w postaci nieproporcjonalnego ograniczenia podstawowego prawa skarżącego do prowadzenia działalności gospodarczej.

Poprzez przyjęcie zaskarżonych aktów Rada naruszyła podstawowe prawo skarżącego do prowadzenia działalności gospodarczej w następujący sposób:

- zaskarżone akty znacząco ograniczają prawo skarżącego do prowadzenia działalności gospodarczej;
- zaskarżone akty naruszają istotę podstawowego prawa zapisanego w art. 16 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej;
- Rada nie dopełniła spoczywających na niej prawnych obowiązków (w tym obowiązku uzasadnienia i ujawnienia dowodów, na których opierają się zaskarżone akty), z tym skutkiem, że Sąd nie może ocenić i ustalić, czy omawiane środki ograniczające są (a) konieczne i rzeczywiście realizują cele interesu ogólnego, na które się powołano; oraz (b) są proporcjonalne do realizowanego celu;
- w każdym wypadku, zaskarżone akty są niepotrzebne i w rzeczywistości nie realizują celów interesu ogólnego, na które się powołano, gdyż działalność skarżącego i współfinansowane przez niego projekty nie przyczyniają się do „agresji wojskowej wobec Ukrainy”, ani nie finansują, nie umożliwiają realizacji, ani nie wspierają działań rosyjskich sił zbrojnych na Ukrainie.

⁽¹⁾ Dz.U. 2022, L 63, s. 5.

⁽²⁾ Dz.U. 2022, L 63, s. 1.

Skarga wniesiona w dniu 28 kwietnia 2022 r. – Intel Corporation/Komisja

(Sprawa T-236/22)

(2022/C 237/94)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Intel Corporation Inc. (Wilmington, Delaware, Stany Zjednoczone) (przedstawiciele: D. Beard, J. Williams, Barristers-at-law i adwokat B. Meyring)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- a) nakazanie Komisji zapłaty odszkodowania w kwocie 593 177 661,75 EUR odpowiadającej kwocie odsetek za zwłokę od kwoty głównej 1 060 000 000 EUR według stopy procentowej stosowanej przez EBC do jego głównych operacji refinansujących w pierwszym dniu miesiąca, w którym wydano decyzję C(2009) 3726 wersja ostateczna z dnia 13 maja 2009 r. (zwaną dalej „omawianą decyzją”) (tzn. 1,25 %), powiększonej o 3,5 punktu procentowego (lub według stopy procentowej, jaką Sąd uzna za właściwą), w odniesieniu do okresu od 13 sierpnia 2009 r. (dnia tymczasowej zapłaty grzywny przez spółkę Intel) do 25 lutego 2022 r. (dnia zwrotu głównej kwoty grzywny przez Komisję), pomniejszonej o już zapłaconą Komisji przez spółkę Intel kwotę odsetek w wysokości 38 059 598,52 EUR;

- b) nakazanie Komisji zapłaty odsetek od kwoty objętej żądaniem, o którym mowa w [powyższym tiret], w odniesieniu do okresu od 25 lutego 2022 r. (dnia zwrotu głównej kwoty grzywny przez Komisję) lub, tytułem żądania ewentualnego, od 28 kwietnia 2022 r. (dnia wniesienia niniejszej skargi) lub, tytułem dalszego żądania ewentualnego, od dnia wydania wyroku w niniejszej sprawie, do dnia, w którym Komisja faktycznie wypłaci tę kwotę, wykonując wyrok uwzględniający skargę w niniejszej sprawie, według stopy procentowej stosowanej przez EBC do operacji refinansowania, powiększonej o 3,5 punktu procentowego lub według stopy procentowej, jaką Sąd uzna za właściwą;
- c) ponadto lub tytułem żądania ewentualnego:
- i) stwierdzenie nieważności wszelkich decyzji Komisji w tym jakiegokolwiek decyzji określonej w wiadomości przesłanej przez Komisję pocztą elektroniczną z dnia 1 marca 2022 r. w sprawie odmowy zwrotu odsetek za zwłokę i nakazanie jej dokonania ich zwrotu w takich samych kwotach, jak objęte żądaniem w [tiret pierwszym i drugim] powyżej; lub
- ii) ewentualnie, stwierdzenie, że Komisja dopuściła się naruszenia prawa ze względu na niedokonanie na rzecz spółki Intel zapłaty odsetek za zwłokę od kwoty głównej grzywny zwróconej w następstwie stwierdzenia nieważności decyzji Komisji C(2009) 3726 wersja ostateczna z dnia 13 maja 2009 r. w sprawie COMP/C-3/37.990 Intel i nakazanie Komisji dokonanie owego zwrotu w takich samych kwotach, jak objęte żądaniem w [tiret pierwszym i drugim] powyżej.
- d) niezależnie od rozstrzygnięcia, obciążenie Komisji kosztami poniesionymi przez Intel oraz kosztami niniejszego postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi trzy zarzuty.

1. Po pierwsze, na podstawie art. 268 TFUE w związku z art. 340 akapit drugi TFUE i art. 41 ust. 3 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej skarżący wnosi o zapłatę odszkodowania oraz odpowiednich odsetek z tytułu poniesionej szkody, ponieważ odmowa zapłaty przez Komisję Europejską odsetek za zwłokę od kwoty głównej grzywny zwróconej w następstwie stwierdzenia w wyroku T-286/09 RENV, ECLI:EU:T:2022:19 nieważności art. 2 decyzji Komisji C(2009) 3726 wersja ostateczna z dnia 13 maja 2009 r. w sprawie COMP/C-3/37.990 Intel. W tym względzie skarżący opiera się na obowiązku podjęcia środków, które zapewnią wykonanie wyroku stwierdzającego nieważność grzywny na podstawie art. 266 TFUE, co obejmuje zapłatę odsetek za zwłokę.
2. Po drugie, ponadto lub tytułem żądania ewentualnego, na podstawie art. 263 TFUE skarżący wnosi o stwierdzenie nieważności wszelkich decyzji Komisji o odmowie zwrotu odsetek za zwłokę w wyżej wymienionej wysokości, co uzasadnione jest tym, że jest to sprzeczne z art. 266 TFUE.
3. Po trzecie, na podstawie art. 265 TFUE, tytułem dalszego żądania ewentualnego w zakresie, w jakim Komisja nie zajęła ostatecznego stanowiska (mimo żądań skarżącego), skarżący wnosi o stwierdzenie, że Komisja dopuściła się naruszenia prawa ze względu na niedokonanie na rzecz spółki Intel zapłaty rzeczonych odsetek za zwłokę na podstawie art. 266 TFUE oraz nakazanie Komisji Europejskiej zapłaty owych odsetek za zwłokę w wyżej wymienionej wysokości.
4. Wyłącznie tytułem ewentualnym, skarżący zapewnia, że jakakolwiek odmienna wykładnia rozporządzeń z 2002 r., 2012 r. lub 2018 r., która wyłączałaby zapłatę odsetek za zwłokę zgodnie z art. 266 TFUE, w rozumieniu nadanym im przez Trybunał i Sąd, skutkowałaby tym, iż właściwe przepisy naruszałyby prawo pierwotne Unii. W tych okolicznościach skarżący podnosi pomocniczo ewentualny zarzut niezgodności z prawem na podstawie art. 266 TFUE i art. 277 TFUE.